

## Paraschat Wajera, Bereschit (1BM) 21:22 - 22:24

-1- 22 Zu jener Zeit sprachen Awimelech und sein Feldhauptmann Pichol zu Awraham: Gott ist mit dir in allem, was du tust. 23 So schwöre mir nun hier bei Gott, dass du nicht treulos handelst an mir und meinen Kindern und Kindeskindern. Die Freundschaft, die ich dir erwiesen habe, sollst du auch mir erweisen und dem Land, in dem du als Fremder weilst. 24 Da sprach Awraham: Ich schwöre es. 25 Awraham aber stellte Awimelech zur Rede wegen eines Wasserbrunnens, den Awimelechs Diener an sich gerissen hatten. 26 Awimelech sprach: Ich weiss nicht, wer das getan hat. Du hast mir nichts davon gesagt, und ich habe bis heute nichts davon gehört. 27 Da nahm Awraham Schafe und Rinder und gab sie Awimelech, und die beiden schlossen miteinander einen Vertrag.

-2- 28 Awraham aber stellte sieben Lämmer von der Herde beiseite. 29 Da sprach Awimelech zu Awraham: Was sollen diese sieben Lämmer hier, die du beiseite gestellt hast? 30 Er sprach: Die sieben Lämmer musst du von mir annehmen. Das soll für mich das Zeugnis sein, dass ich diesen Brunnen gegraben habe. 31 Darum nennt man jenen Ort Beer-Scheba, denn dort haben die beiden einander geschworen. 32 So schlossen sie einen Vertrag in Beer-Scheba. Dann machte sich Awimelech mit seinem Feldhauptmann Pichol auf, und sie kehrten in das Land der Philister zurück. 33 Awraham aber pflanzte eine Tamariske in Beer-Schewa, und dort rief er den Namen des EWIGEN an, des ewigen Gottes. 34 Und Awraham blieb noch lange Zeit als Fremder im Land der Philister.

-3- 22: 1 Nach diesen Begebenheiten stellte Gott Awraham auf die Probe. Er sprach zu ihm: Awraham! Er sprach: Hier bin ich. 2 Und er sprach: Nimm deinen Sohn, deinen Einzigen, den du lieb hast, Jizchak, und geh in das Land Morija und bring ihn dort als Brandopfer dar auf einem der Berge, den ich dir nennen werde. 3 Am andern Morgen früh sattelte Awraham seinen Esel und nahm mit sich seine beiden Knechte und seinen Sohn Jizchak. Er spaltete Holz für das Brandopfer, machte sich auf und ging an die Stätte, die Gott ihm genannt hatte. 4 Am dritten Tag blickte Awraham auf und sah die Stätte von ferne.

-4- 5 Da sprach Awraham zu seinen Knechten: Bleibt ihr hier mit dem Esel, ich aber und der Knabe, wir wollen dorthin gehen, und wenn wir angebetet haben, wollen wir zu euch zurückkommen. 6 Dann nahm Awraham das Holz für das Brandopfer und lud es seinem Sohn Jizchak auf. Er selbst nahm das Feuer und das Messer in die Hand. So gingen die beiden miteinander. 7 Da sprach Jizchak zu seinem Vater Awraham: Vater! Er sprach: Hier bin ich, mein Sohn. Er sprach: Sieh, hier ist das Feuer und das Holz. Wo aber ist das Lamm für das Brandopfer? 8 Awraham sprach: Gott selbst wird sich das Lamm für das Brandopfer ausersehen, mein Sohn. So gingen die beiden miteinander.

1-22 וַיְהִי בַעֲתָה הַהוּא וַיֹּאמֶר אַבְיִמֶלֶךְ וּפִיכֹל לְשֵׁר־צָבָאוּ אֶל־אַבְרָהָם לֵאמֹר אֱלֹהִים עִמָּךְ בְּכֹל אֲשֶׁר־אַתָּה עֹשֶׂה: 23 וְעַתָּה הִשָּׁבְעָה לִּי בְּאֱלֹהִים הַנָּה אִם־תִּשְׁקַר לִּי וּלְנִינִי וּלְנִכְדֵי כַחֲסֹד אֲשֶׁר־עָשִׂיתִי עִמָּךְ תַּעֲשֶׂה עִמָּדִי וְעַם־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־גֵּרְתָה בָּהּ: 24 וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֲנֹכִי אֲשָׁבַע: 25 וְהוֹכַח אַבְרָהָם אֶת־אַבְיִמֶלֶךְ עַל־אֲדוּת בְּאֶרֶץ הַמִּים אֲשֶׁר גָּזְלוּ עִבְדֵי אַבְיִמֶלֶךְ: 26 וַיֹּאמֶר אַבְיִמֶלֶךְ לֹא יָדַעְתִּי מִי עָשָׂה אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וְגַם־אַתָּה לֹא־הִגַּדְתָּ לִּי וְגַם אֲנֹכִי לֹא שָׁמַעְתִּי בְלַתִּי הַיּוֹם: 27 וַיִּקַּח אַבְרָהָם צֹאן וּבָקָר וַיִּתֵּן לְאַבְיִמֶלֶךְ וַיִּכְרְתוּ שְׁנֵיהֶם בְּרִית:

2-28 וַיֵּצֵב אַבְרָהָם אֶת־שִׁבְעַת כִּבְשֹׁת הַצֹּאן לְבִדְהָן: 29 וַיֹּאמֶר אַבְיִמֶלֶךְ אֶל־אַבְרָהָם מַה הַנָּה שִׁבְעַת כִּבְשֹׁת הָאֵלֶּה אֲשֶׁר הִצַּבְתָּ לְבִדְהָנָה: 30 וַיֹּאמֶר כִּי אֶת־שִׁבְעַת כִּבְשֹׁת תִּקַּח מִיָּדִי בְּעִבּוֹר תְּהִי־לִי לְעֹדָה כִּי חִפְרְתִי אֶת־הַבְּאֵר הַזֹּאת: 31 עַל־כֵּן קָרָא לַמָּקוֹם הַהוּא בְּאֶרֶץ שִׁבְעַת כִּי שֵׁם נִשְׁבַּעוּ שְׁנֵיהֶם: 32 וַיִּכְרְתוּ בְרִית בֵּבְאֵר שִׁבְעַת וַיִּקֶּם אַבְיִמֶלֶךְ וּפִיכֹל לְשֵׁר־צָבָאוּ וַיָּשׁוּבוּ אֶל־אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים: 33 וַיִּטַּע אֲשֶׁל בְּבְאֵר שִׁבְעַת וַיִּקְרָא־שָׁם בְּשֵׁם יְיָ אֵל עוֹלָם: 34 וַיִּגַּר אַבְרָהָם בְּאֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים יָמִים רַבִּים: פ

3- פרק כב 1 וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְהָאֱלֹהִים נִסָּה אֶת־אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הֲנִנִּי: 2 וַיֹּאמֶר קַח־נָא אֶת־בְּנֶךְ אֶת־יִחִידְךָ אֲשֶׁר־אָהַבְתָּ אֶת־יִצְחָק וְלֶךְ־לְךָ אֶל־אֶרֶץ הַמֹּרִיָּה וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעֹלָה עַל אֶחָד הַהָרִים אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהִים: 3 וַיִּשְׁכֹּם אַבְרָהָם בַּבֹּקֶר וַיַּחְבֹּשׁ אֶת־חֲמֹרוֹ וַיִּקַּח אֶת־שְׁנֵי נַעֲרָיו אִתּוֹ וְאֵת יִצְחָק בְּנֹו וַיִּבְקַע עֵצִי עָלָה וַיִּקֶּם וַיֵּלֶךְ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־אָמַר־לוֹ הָאֱלֹהִים: 4 בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַיִּשָּׂא אַבְרָהָם אֶת־עֵינָיו וַיִּרְא אֶת־הַמָּקוֹם מֵרֶחֶק:

4-5 וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל־נַעֲרָיו שְׁבוּ־לָכֶם פֹּה עַם־הַחֲמֹר וְאֲנִי וְהַנֶּעֱר גִּלְכָּה עַד־כֹּה וְנִשְׁתַּחֲוֶה וְנִשְׁוֹבָה אֵלֵיכֶם: 6 וַיִּקַּח אַבְרָהָם אֶת־עֵצֵי הָעֹלָה וַיִּשֵׂם עַל־יִצְחָק בְּנֹו וַיִּקַּח בְּיָדוֹ אֶת־הָאֵשׁ וְאֶת־הַמַּאֲכָלִת וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו: 7 וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל־אַבְרָהָם אָבִיו וַיֹּאמֶר אָבִי וַיֹּאמֶר הֲנִנִּי בְנִי וַיֹּאמֶר הַנָּה הָאֵשׁ וְהָעֵצִים וְאִיָּה הַשֶּׁה לְעֹלָה: 8 וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֱלֹהִים יִרְאֵה־לוֹ הַשֶּׁה לְעֹלָה בְנִי וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו:

## Paraschat Wajera, Bereschit (1BM) 21:22 - 22:24

-5- 9 Und sie kamen an die Stätte, die Gott ihm genannt hatte, und Awraham baute dort den Altar und schichtete das Holz auf. Dann fesselte er seinen Sohn Jizchak und legte ihn auf den Altar, oben auf das Holz. 10 Und Awraham streckte seine Hand aus und ergriff das Messer, um seinen Sohn zu schlachten. 11 Da rief ihm der Bote des EWIGEN vom Himmel her zu und sprach: Awraham, Awraham! Er sprach: Hier bin ich. 12 Er sprach: Strecke deine Hand nicht aus gegen den Knaben und tu ihm nichts, denn nun weiss ich, dass du gottesfürchtig bist, da du mir deinen Sohn, deinen Einzigen, nicht vorenthalten hast.

-6- 13 Und Awraham blickte auf und sah hin, sieh, ein Widder hatte sich hinter ihm mit seinen Hörnern im Gestrüpp gefangen. Da ging Awraham hin, nahm den Widder und brachte ihn als Brandopfer dar an Stelle seines Sohns. 14 Und Awraham nannte jene Stätte: Der-EWIGE-sieht, wie man noch heute sagt: Auf dem Berg, wo der EWIGE sich sehen lässt. 15 Und der Bote des EWIGEN rief Awraham ein zweites Mal vom Himmel her

-7- 16 und sprach: Ich schwöre bei mir selbst, Spruch des EWIGEN: Weil du das getan und deinen Sohn, deinen Einzigen, mir nicht vorenthalten hast, 17 sei gewiss: Ich will dich segnen und deine Nachkommen mehren wie die Sterne des Himmels und wie den Sand am Ufer des Meeres, und deine Nachkommen werden das Tor ihrer Feinde in Besitz nehmen. 18 Mit deinen Nachkommen werden sich Segen wünschen alle Völker der Erde, weil du auf meine Stimme gehört hast. 19 Hierauf kehrte Awraham zu seinen Knechten zurück, und sie brachen auf und gingen miteinander nach Beer-Schewa, und Awraham blieb in Beer-Scheba wohnen.

-Maftir- 20 Und nach diesen Begebenheiten wurde Awraham berichtet: Auch Milka hat deinem Bruder Nachor Söhne geboren: 21 Uz, seinen Erstgeborenen, und dessen Bruder Bus und Kemuel, den Vater Arams, 22 und Kessed und Chaso und Pildasch und Jidlaf und Betuel. 23 Und Betuel zeugte Riwka. Diese acht gebar Milka dem Nachor, dem Bruder Awrahams. 24 Und seine Nebenfrau mit Namen Reuma gebar auch, nämlich Tewach und Gacham, Tachasch und Maacha.

5-9 וַיָּבֹאוּ אֶל-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר-לּוֹ הָאֱלֹהִים וַיִּבֶן שָׁם אֲבְרָהָם אֶת-הַמִּזְבֵּחַ וַיַּעֲרֹךְ אֶת-הָעֵצִים וַיַּעֲקֹד אֶת-יִצְחָק בְּנוֹ וַיִּשֶׂם אֹתוֹ עַל-הַמִּזְבֵּחַ מִמַּעַל לְעֵצִים: 10 וַיִּשְׁלַח אֲבְרָהָם אֶת-יָדוֹ וַיִּקַּח אֶת-הַמֶּסֶכֶת לְשַׁחֵט אֶת-בְּנוֹ: 11 וַיִּקְרָא אֵלָיו מֵלֶאדָּה יְיָ מִן-הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר אֲבְרָהָם | אֲבְרָהָם וַיֹּאמֶר הֲנִנִּי: 12 וַיֹּאמֶר אֶל-תְּשַׁלַּח יָדְךָ אֶל-הַנְּעָר וְאַל-תַּעַשׂ לוֹ מְאוּמָה כִּי | עֵתָה יָדַעְתִּי כִּי-יִרָא אֱלֹהִים אֶתָּה וְלֹא חֲשַׁכְתָּ אֶת-בְּנֶךָ אֶת-יְחִידְךָ מִמֶּנִּי:

6-13 וַיִּשָּׂא אֲבְרָהָם אֶת-עֵינָיו וַיִּרְא וְהִנֵּה-אֵיל אַחֵר נֹאחֵז בְּסֹבֵךְ בְּקִרְנָיו וַיִּלְךְ אֲבְרָהָם וַיִּקַּח אֶת-הָאֵיל וַיַּעֲלֵהוּ לְעֹלָה תַּחַת בְּנוֹ: 14 וַיִּקְרָא אֲבְרָהָם שֵׁם-הַמָּקוֹם הַהוּא יְיָ | יְרָאָה אֲשֶׁר יֹאמֶר הַיּוֹם בְּהַר יְיָ יְרָאָה: 15 וַיִּקְרָא מֵלֶאדָּה יְיָ אֶל-אֲבְרָהָם שְׁנִית מִן-הַשָּׁמַיִם:

7-16 וַיֹּאמֶר בִּי נִשְׁבַּעְתִּי נְאֻם-יְיָ כִּי יַעַן אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא חֲשַׁכְתָּ אֶת-בְּנֶךָ אֶת-יְחִידְךָ: 17 כִּי-כִרְךָ אֲבָרְכֶךָ וְהִרְבָּה אַרְבֵּה אֶת-זֶרְעֶךָ כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכָהוּל אֲשֶׁר עַל-שַׁפְתַּי הֵימָּה וַיִּרַשׁ זֶרְעֶךָ אֶת שְׁעַר אֵיבָיו: 18 וְהִתְבָּרְכוּ בְּזֶרְעֶךָ כָּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ עֲקֵב אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ בְּקִלִּי: 19 וַיֵּשֶׁב אֲבְרָהָם אֶל-נַעֲרָיו וַיִּקְמוּ וַיִּלְכוּ יַחְדָּו אֶל-בְּאֵר שֶׁבַע וַיֵּשֶׁב אֲבְרָהָם בְּבֵאֵר שֶׁבַע: פ

-Maftir- 20 וַיְהִי אַחֲרַי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּגַּד לְאֲבְרָהָם לֵאמֹר הִנֵּה יִלְדָה מִלְכָּה גַם-הוּא בָּנִים לְנַחֹר אַחִידְךָ: 21 אֶת-עֹוֹץ בְּכָרוֹ וְאֶת-בּוֹז אָחִיו וְאֶת-קְמוּאֵל אָבִי אָרָם: 22 וְאֶת-כְּשָׁד וְאֶת-חֲחוֹז וְאֶת-פְּלֹדֶשׁ וְאֶת-יִדְלָף וְאֶת בְּתוּאֵל: 23 וּבְתוּאֵל יָלַד אֶת-רִבְקָה שְׁמִנָּה אֵלֶּה יִלְדָה מִלְכָּה לְנַחֹר אָחִי אֲבְרָהָם: 24 וּפִילְגֶשׁוּ וְשִׁמָּה רְאוּמָה וְתַלְדָּה גַם-הוּא אֶת-טַבַּח וְאֶת-גַּחַם וְאֶת-תַּחַשׁ וְאֶת-מַעֲכָה: פ פ פ